

- 3) Czy art. 2 w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dyskryminacją ze względu na wiek jest obniżenie wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) sędziów sądu ostatniej instancji Państwa członkowskiego oraz uzależnienie możliwości dalszego zajmowania stanowiska sędziowskiego przez dotychczasowego sędziego tego sądu, który osiągnął nowy niższy wiek przejścia w stan spoczynku, od zgody organu władzy wykonawczej?
- 4) Czy art. 2, art. 9 oraz art. 11 dyrektywy 2000/78/WE w związku z art. 21 oraz art. 47 KPP należy interpretować w ten sposób, że w przypadku dyskryminacji ze względu na wiek sędziów sądu ostatniej instancji Państwa Członkowskiego, polegającej na obniżeniu wieku przejścia w stan spoczynku (wieku emerytalnego) z dotychczasowych 70. do 65. lat, sąd ten – orzekając w dowolnej sprawie w składzie z udziałem sędziego dotkniętego skutkami takich dyskryminujących przepisów krajowych, który nie wyraził woli skorzystania z nowego wieku emerytalnego – przy rozstrzygnięciu kwestii wstępnej dotyczącej składu orzekającego ma obowiązek odmówić zastosowania przepisów krajowych sprzecznych z dyrektywą 2000/78/WE oraz art. 21 KPP i orzekać nadal z udziałem takiego sędziego, gdy jest to jedyny skuteczny sposób zapewnienia efektywnej ochrony sądowej uprawnień sędziego wynikających z prawa unijnego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 004 P. 79 – 85

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 6 listopada 2018 r. – World Comm Trading Gfz SRL / Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Sprawa C-684/18)

(2019/C 44/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: World Comm Trading Gfz SRL

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 90 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ oraz zasada neutralności VAT stoją na przeszkodzie przepisom krajowym (lub praktyce administracyjnej opartej na niejasnych przepisach), które odmawiają spółce prawa do odliczenia VAT proporcjonalnie do wartości rabatu zastosowanego do krajowych dostaw towarów na tej podstawie, że faktura podatkowa wystawiona przez dostawcę wewnątrzspółnotowego (jako przedstawiciela grupy przedsiębiorstw) ujmuje całkowity rabat przyznany zarówno na produkty wewnątrzspółnotowe, jak i na produkty krajowe dostarczone na podstawie tej samej umowy ramowej, ale ujęte jako nabycia pochodzące z państwa członkowskiego odniesienia (od członka grupy z innym numerem identyfikacyjnym VAT niż numer widniejący na fakturze dotyczącej rabatu)?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zasada proporcjonalności stoi na przeszkodzie temu, by podmiotowi, któremu przyznano rabat, odmówić prawa do odliczenia podatku VAT proporcjonalnie do wartości rabatu przyznanego zbiorczo przez dostawcę wewnątrzspółnotowego, w przypadku gdy lokalny dostawca (członek tej samej grupy) zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej i nie może już obniżyć podstawy opodatkowania dostaw poprzez wystawienie faktury z własnym numerem identyfikacyjnym VAT w celu zwrotu różnicy VAT naliczonego w nadmiarze?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.